

har været yderst grundig behandlet, og at, som jo ogsaa Forhandlingerne i Dag vise, alle principielt have været enige baade om det ønskelige i at faa et Lovsprog, der i alle Retninger er forsvarligt, og ogsaa i at indrømme, at de nuværende Love ikke til alle Tider ere i Besiddelse af de Egenskaber, man i den Retning kan gøre Fordring paa. Det, der altsaa bliver tilbage at forhandle, er i Virkeligheden kun Sagens praktiske Ordning, og derfor ansaa jeg det for naturligt ikke at sige noget, men forbeholde mig, naar Tiden var dertil, at foreslaa Forslaget henvist til det Udvalg, hvortil det forrige Aar var overgivet, for at der disse praktiske Forhold kunne blive drøftede. Jeg tror imidlertid, at det Udvalg, som eventuelt skal behandle denne Sag, vil være yderst taknemmeligt for, hvad der i Dag er kommet frem under Forhandlingen, for alle de praktiske Vink, som der have lagt sig for Dagen, alle de Baa-visninger af Sagens Vanstuelighed, som ere komne til Orde. Jeg maa tilstaa, at naar jeg har tænkt mig denne Sag virkende, saa har jeg egentlig i mit stille Sind sammenlignet det med en Væges Virksomhed, lige over for hvilken Nutidens Princip jo dog i det væsentlige er dette, at Vægen hellere skal virke forebyggende, saa Sygdommen slet ikke kommer, end vente, til der er kommet Sygdom, og saa helbrede den. Jeg har tænkt, at Nedsættelsen af et saadant Udvalg som det, der her er paatænkt, skulde, i Tidens Løb i alt Fald faa den Indflydelse, at man ved Forelæggelsen af Lovforslaget eller ved Behandlingen af dem tog de sproglige Hensyn, som efterhaanden vilde gøre et saadant Udvalg som paatænkt oversflødigt. Jeg tror, Forholdet vil kunne udbille sig saaledes, fordi man da havde Fornemmelsen af, at der var en sproglig Samvittighed vaagen i Tinget, som vilde passe paa, at Lovene vare i Orden i den Henseende, hvilket vilde virke paa Lovkoncipisterne. Jeg har tænkt mig, at man ogsaa vilde kunne gaa saaledes til Værks, at man forhandlede med dette Sprogudvalg, inden man forelagde sit Forslag til Lov, hvis det f. Eks. kom fra privat Side. Det vilde jo være ganske naturligt, at man lige straks sørge for, at man fik det Udbytte, man kunde have af et saadant Udvalg, i Stedet for at vente til en senere Lejlighed. Som sagt, min Opfattelse har været den,

at hvis man virkelig faar en Institution ført igennem, der saaledes ligger paa Vagt over for Sproget, saa skulde dette efterhaanden faa en saadan Indflydelse, at der ikke blev nogen egentlig Brug for dette Udvalg. Jeg tror paa Forslagsstillernes Begne at kunne takke for de forfælske Vink, som i Dag ere givne, og som jeg ikke tvivler paa, at det Udvalg, der skal behandle Sagen, vil tage under grundig Overvejelse. — Maa jeg blot gøre endnu en lille Bemærkning. Jeg tror ikke, det er fuldstændigt korrekt, naar der blev sagt, at det i Fjor mislykkedes her i Tinget at finde Folk, der vare villige til at gaa ind paa et saadant Udvalgsarbejde. Jeg har en Erindring om, at det i Løbet af Samlingen lykkedes at finde et passende Antal Mænd, som mente at kunne, og som vilde tage det Arbejde op. Jeg tvivler derfor heller ikke om, at hvis man overhovedet vil føre Sagen igennem i Aar i denne eller i en ændret Skikkelse, vil det nok være muligt at finde passende Deltagere i dette Stykke Arbejde. Men som sagt, mit Ønske gaar netop ud paa, at Udvalget skal blive til for efterhaanden i Tidens Løb at overslødiggøre sig selv, og jeg tror, at dette vil kunne naas netop derved, at det blot eksisterer.

Gad: Jeg har egentlig ikke i Sinde at gaa vidtløftig ind paa de forfælske Betragtninger, som denne Sag har givet Anledning til, saa meget mere som jeg jo i Fjor udtalte mig dels om det ønskelige med Hensyn til det, der ligger bagved, dels om de Vanstueligheder, som det kan have, at faa Sagen gennemført paa en passende Maade. Jeg skal saa meget mindre komme ind paa Sagen nu, som det erede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Vojens), der i Fjor var Formand for Forretningsudvalget, har udtalt sig om de forfælske Spørgsmaal, som den Gang bleve forhandlede i Udvalget, vedrørende det foreliggende Forslag. Naar jeg nu har begæret Ordet, er det egentlig kun for at gøre en Indsigelse mod en Udtalelse af det erede Medlem fra Horsens (Bajer). Han udtalte nemlig, at Udvalget havde haft den Mening, at ind under Behandlingen af dette Forslag ogsaa kunde føres Spørgsmaalet: Nedsættelsen af en Mængde forfælske faste Udvalg og andre lignende Forandringer i den Paragraf i Forretnings-